โครงงานเลขที่ วศ.คพ. P008-2/2565

เรื่อง

แคปสแนป: ระบบจัดการการซื้อ-ขายในร้านค้าปลีกอัตโนมัติด้วยตนเองโดยใช้เทคนิค ความฉลาดเชิงคำนวณ

โดย

นายพงศกร รัตนพันธ์ รหัส **630610749** นางสาวศุภริฎา ศิลปสิทธิ์ รหัส **630610765**

โครงงานนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปีการศึกษา 2565

PROJECT No. CPE P008-2/2565

CapSnap: Retail self-checkout system using Computational Intelligence
Technique

Pongsakorn Rattanapan 630610749 Suparida Silpasith 630610765

A Project Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for the Degree of Bachelor of Engineering
Department of Computer Engineering
Faculty of Engineering
Chiang Mai University
2022

	: แคบสแนบ : ระบบจดการ ความฉลาดเชิงคำนวณ	การซื้อ-ขายในร้านค้าปลีกอัตโนมัติด้วย	ตนเองโดยใช้เทคนิค
	: CapSnap : Retail self-o	checkout system using Computati	ional Intelligence
โดย	: นายพงศกร รัตนพันธ์	รหัส 630610749	
	นางสาวศุภริฎา ศิลปสิทธิ์	รหัส 630610765	
ภาควิชา	: วิศวกรรมคอมพิวเตอร์		
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รศ.ดร. ศันสนีย์ เอื้อพันธ์วิริ	ัยะกุล	
ปริญญา	: วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต		
สาขา	: วิศวกรรมคอมพิวเตอร์		
ปีการศึกษา	: 2565		
		ห้าหน้า ถาดาิชากิ <i>ช</i>	รากรรมควมพิกเซาร์
คณะกรรมการสอง	(รศ.ดร. สันติ พิทักษ์กิจนุกูร)	หัวหน้าภาควิชาวิศ	าวกรรมคอมพิวเตอร์
คณะกรรมการสอง	(รศ.ดร. สันติ พิทักษ์กิจนุกูร) บโครงงาน	หัวหน้าภาควิชาวิศ สนีย์ เอื้อพันธ์วิริยะกุล)	าวกรรมคอมพิวเตอร์ ประธานกรรมการ
คณะกรรมการสอง	(รศ.ดร. สันติ พิทักษ์กิจนุกูร) บโครงงาน (รศ.ดร. ศันส		

หัวข้อโครงงาน : แคปสแนป : ระบบจัดการการซื้อ-ขายในร้านค้าปลีกอัตโนมัติด้วยตนเองโดยใช้เทคนิค

ความฉลาดเชิงคำนวณ

: CapSnap : Retail self-checkout system using Computational Intelligence

Technique

โดย : นายพงศกร รัตนพันธ์ รหัส 630610749

นางสาวศุภริฎา ศิลปสิทธิ์ รหัส 630610765

ภาควิชา : วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.ดร. ศันสนีย์ เอื้อพันธ์วิริยะกุล

ปริญญา : วิศวกรรมศาสตรบัณฑิตสาขา : วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

ปีการศึกษา : 2565

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันการซื้อสินค้าปลีก ณ จุดจำหน่ายสินค้าทั่วไปในประเทศไทย เช่น ซุปเปอร์มาเก็ต ห้างสรรพสินค้า หรือ ร้านค้าปลีกต่าง ๆ นั้น มีการใช้ระบบการจ่ายเงินที่จุดชำระสินค้า หรือแคชเชียร์กับพนักงาน ซึ่งระบบ ดังกล่าวนั้นไม่ตอบโจทย์กับความต้องการ และความสะดวกสบายของผู้ซื้อสินค้า เนื่องจากมีข้อเสีย คือการรอ และต่อแถวเพื่อชำระสินค้า นอกจากนี้จะเห็นว่าปัจจุบันบริษัทต่าง ๆได้เปลี่ยนรูปแบบการบริการให้ผู้บริโภค สามารถทำธุรกรรมได้ ผ่านโทรศัพท์มือถือ จึงมีความสมควรที่จะพัฒนาระบบซอร์ฟแวร์ที่เป็นตัวช่วยให้ลูกค้า สมารถซื้อสินค้าได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องผ่านจุดบริการของร้านค้า

แคปแสนป(CapSnap)เป็นระบบจัดการการซื้อ-ขายสินค้าในร้านค้าปลีก เพื่ออำนวยความสะดวก และ ลดความยุ่งยากในการ ซื้อ-ขายสินค้าทั้งทางฝั่งลูกค้า และฝั่งร้านค้า โดยลูกค้าสามารถจัดการการซื้อสินค้าได้ ด้วยตนเองผ่านทางแอปพลิเคชัน ในโทรศัพท์มือถือ โดยแอพลิเคชันดังกล่าวจะทำการเชื่อมต่อกับร้านค้าเมื่อ ลูกค้าแสกนเข้าร้านค้า จากนั้นลูกค้าสามารถสแกนสินค้าที่ ต้องการแบบเรียลไทม์ ซึ่งระบบจะใช้หลักการทาง Computational Intelligence เพื่อบอกรายละเอียดและราคาของสินค้าแต่ละชนิดที่ถูกแสกน ซึ่งจะเป็น ประโยชน์ต่อคนที่มีปัญหาในการมองเห็นในการเลือกซื้อสินค้า ลูกค้าสามารถระบุรายการสินค้าได้ด้วยตนเอง ผ่านการเพิ่ม หรือลดสินค้าในตะกร้าของแอพลิเคชัน ลูกค้าสามารถทำการชำระเงินด้วยตนเองผ่านแอพลิเคชันหลังแสกนออกจากร้านค้า ซึ่งระบบรองรับการใช้งานแอพลิเคชันกับร้านค้าปลีกหลาย ๆร้านที่มีสินค้าแตก ต่างกัน นอกจากนี้ระบบยังมี Website Dashboard ให้บริการสำหรับฝั่งร้านค้า เพื่อช่วยให้ร้านค้าปลีกสามารถจัดการร้านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยสามารถจัดการ และดูข้อมูลคลังสินค้า รวมถึงข้อมูลการ ขายสินค้าได้ในเว็บไซต์เดียว

Project Title : CapSnap : Retail self-checkout system using Computational Intelligence

Technique

Name : Pongsakorn Rattanapan 630610749

Suparida Silpasith 630610765

Department : Computer Engineering

Project Advisor : Assoc. Prof. Sansanee Auephanwiriyakul, Ph.D.

Degree : Bachelor of Engineering
Program : Computer Engineering

Academic Year : 2022

ABSTRACT

The abstract would be placed here. It usually does not exceed 350 words long (not counting the heading), and must not take up more than one (1) page (even if fewer than 350 words long).

Make sure your abstract sits inside the abstract environment.

สารบัญ

	บทคั	ัดย่อ	૧
		tract	
		ັ້ນຢູ່	,
		ກັ້ທູ້รູປ	ฉ
		บัญตาราง	જ
1	บทน์		1
		ที่มาของโครงงาน	
	1.2	วัตถุประสงค์ของโครงงาน	
	1.3	ขอบเขตของโครงงาน	
	1.4	ประโยชน์ที่ได้รับ ุ ุ	2
	1.5	เทคโนโลยีและเครื่องมือที่ใช้	2
	1.6	แผนการดำเนินงาน	2
	1.7	บทบาทและความรับผิดชอบ	3
	1.8	ผลกระทบด้านสังคม สุขภาพ ความปลอดภัย กฎหมาย และวัฒนธรรม	3
		•	
2	ทฤษ	ฎีที่เกี่ยวข้อง	4
	2.1	WebRTC for Streaming image	4
	2.2	Artificial neural networks	
		2.2.1 Multilayer perceptron	5
		2.2.2 Classification	6
		2.2.3 Training	6
	2.3	Convolutional neural network	7
	2.4	Transfer learning	8
		2.4.1 transfer learning - Xception	9
	~		
3		สร้างและขั้นตอนการทำงาน	10
	3.1	โครงสร้างของระบบ	
	3.2	เตรียมชุดข้อมูลฝึกสอน	10
	3.3	การเพิ่ม traing data	11
		3.3.1 Model Architecture	12
	3.4	classification products	12
	3.5	การพัฒนา Mobile Application	13
		3.5.1 Requirement Specification	13
	3.6	การเตรียมฐานข้อมูล	13
		3.6.1 ฐานข้อมูลของระบบ	13
		3.6.2 ฐานข้อมูลในแต่ละร้านค้า	13
	3.7	การพัฒนา Website Dashboard	13
	3.8	การทดสอบการทำงานของซอร์ฟแวร์	14
		3.8.1 Unit testing	14
		3.8.2 Integration testing	15
		3.8.3 System testing	15
		3.8.4 Acceptance testing	15
	3.9	แผนภาพกระแสท้อนล (Data Flow Diagram)	15

4	การทดลองและผลลัพธ์	17
	4.1 Application UX/UI	17
	4.2 Web Dashboard UX/UI	17
5	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	20
	บทสรุปและข้อเสนอแนะ 5.1 สรุปผล	20
	5.2 ปัญหาที่พบและแนวทางการแก้ไข	20
	5.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาต่อ	20
บร	รณานุกรม	21
ก	The first appendix	23
ปร	ะวัติผู้เขียน	25

สารบัญรูป

2.1	webrtc structure	4
2.2	Multilayer perceptron	5
	Convolution	
2.4	Convolutional Neural Network	8
2.5	The concept of transfer learning	8
3.1	Overall project structure	10
3.2	Dataset generator	11
3.3	Train results	12
3.4	Mobile Application Database Schema	14
3.5	Store Website Dashboard Database Schema	15
3.6	Data Flow Diagram	16
4.1	Application wire frame	17

สารบัญตาราง

1.1	Planning .									 										2	

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาของโครงงาน

จากระบบการขายสินค้าในร้านค้าปลีกส่วนใหญ่ของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นห้างสรรพสินค้า ซุปเปอร์มาเก็ต หรือ ร้านค้าปลีกรายย่อยต่าง ๆ พบว่าวิธีการที่ใช้ในการชำระสินค้า คือ การชำระสินค้าที่เคาน์เตอร์ชำระ เงินโดยมีพนักงานบริการ ซึ่งข้อเสียแรกของวิธีการชำระสินค้าดังกล่าว คือ การรอชำระสินค้าที่แคชเชียร์นั้น เสียเวลา และไม่สะดวกรวดเร็ว ยิ่งหากต้องมีการต่อแถวรอชำระเงิน ก็จะทำให้ผู้ใช้บริการเสียเวลามากขึ้น และเสียความพึงพอใจในการใช้บริการ รวมถึงต้องมีการจัดพื้นที่สำหรับการต่อแถวอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ จึงควร พัฒนาเทคโนโลยีที่มาช่วยการแก้ปัญหาอย่างตรงจุด โดยให้ลูกค้าสามารถชำระสินค้าได้ด้วยตนเอง self-service หลังการเลือกซื้อสินค้าได้อย่างสะดวกสบายผ่านอุปกรณ์โทรศัพท์มือถือ

นอกจากนี้สำหรับร้านค้าปลีกรายย่อยที่มีรูปแบบการขายเป็นแบบบริการตนเอง หรือแม้กระทั่งร้านค้า ปลีกที่มีพนักงานชำระเงิน แต่ไม่มีระบบช่วยจัดการยอดขาย ก็สามารถพบปัญหาในการจัดการยอดขาย และ คลังสินค้าได้ เนื่องจากพนักงาน หรือเจ้าของร้านต้องติดตามการขายสินค้าด้วยตนเองทั้งหมด โดยจะต้องคอย นับจำนวนสินค้าที่เหลืออยู่ภายในร้านเพื่อตรวจสอบว่าได้ขายอะไรไปแล้ว ทำให้เกิดความยากลำบาก และผิด พลาดได้ง่าย

ผู้จัดทำจึงพัฒนาระบบ CapSnap self-service เพื่อลดปัญหาที่เกิดจากการรอชำระเงินที่แคชเชียร์ โดย พัฒนาแอพลิเคชันสำหรับผู้ใช้งานทั่วไปที่สามารถเชื่อมต่อกับร้านค้าที่เข้าร่วมเพื่อใช้บริการการซื้อสินค้าแบบ self-service ที่ร้านค้านั้น ๆ โดยลูกค้าสามารถเข้าใช้งานแอพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือแล้วทำการเลือกซื้อ สินค้าผ่านฟังก์ชันการสตรีมมิ่งภาพสินค้าเพื่อ ทราบถึงรายละเอียดของสินค้า และเพิ่มสินค้าเข้าตะกร้า โดย ระบบจะใช้หลักการทาง Computational Intelligence ในการแยกแยะสินค้า จากการสตรีมมิ่ง ลูกค้าสามารถชำระเงินได้ด้วยตนเองพร้อมนำสินค้าที่ซื้อออกจากร้านค้าได้เลย ซึ่งระบบจะเก็บบันทึกประวัติการขาย สินค้าลง ในฐานข้อมูลเพื่อแสดงให้กับฝั่ง Website Dashboard ของร้านค้าซึ่งสามารถบริการจัดการคลัง สินข้า และข้อมูลการขายได้ในที่เดียว เพิ่มประสบการณ์การใช้บริการที่ดีให้ลูกค้า และเพิ่มประสิทธิภาพใน การบริหารจัดการสินค้าในร้านค้าสำหรับร้านค้าที่ต้องการให้บริการแบบ self-service ลดการว่าจ้างพนักงาน และต้องการเครื่องมือในการบริหารร้านค้า

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงงาน

- 1. เพื่อพัฒนาระบบ แยกแยะชนิดสินค้าโดยใช้ Computational Intelligence ได้
- 2. เพื่อสร้างเว็บไซต์และแอปโทรศัพท์เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถใช้งานระบบได้

1.3 ขอบเขตของโครงงาน

ข้อมูลที่ใช้ในการฝึกระบบ Computational Intelligence ในการแยกแยะชนิดสินค้า เป็นชุดข้อมูลที่เก็บจาก ร้านค้าห้อง 422 ตึก 30 ปี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

- 1. แอพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือที่ลูกค้าสามารถแยกแยะชนิดสินค้าเพื่อให้ลูกค้าสามารถจ่ายเงินให้กับสิน ค้านั้นๆได้ด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องคอยเลือกชนิดของสินค้านั้นๆ
- 2. เว็บไซต์ที่แสดงจำนวนการขายของสิ้นค้าแต่ละชนิดเพื่อให้ร้านค้าสามารถจัดการสินค้าได้

1.5 เทคโนโลยีและเครื่องมือที่ใช้

- 1. Python และ Aiortc : สำหรับพัฒนาในส่วนของ Backend การรับข้อมูลสตรีมมิ่งจากแอพลิเคชัน การฝึกสอนโมเดล และการ classify Product โดยไม่ต้องคอยเลือกชนิดของสินค้านั้นๆ
- 2. Flask และ Next.js: สำหรับการพัฒนา Frontend ในส่วนเว็บไซต์ของร้านค้า (Website Dashboard)
- 3. Flutter แลพ Webrtc: สำหรับพัฒนา Frontend ในส่วน Application ในโทรศัพท์มือถือของลูกค้า และใช้ Webrtc ในการสตีมมิ่งภาพจากกล้องโทรศัพท์มือถือไปยังส่วน Backend เพื่อทำการประมวล ผล
- 4. Supabase: สำหรับเก็บฐานข้อมูลทั้งหมดที่แสดงผล

1.6 แผนการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ม.ค. 2566	n.W. 2566	มี.ค. 2566	111.B. 2566	W.A. 2566	Ñ.U. 2566	ก.ค. 2566	ส.ค. 2566	ก.ย. 2566	ต.ค. 2566	W.B. 2566	ชิ.ค. 2566	ม.ค. 2567	n.W. 2567	มี.ค. 2567	Progress
Planning																70%
Document																70%
Collect data																70%
Back-end development																60%
App development																20%
Dashboard development																10%
Payment development																0%
Testing																0%

ตารางที่ 1.1: Planning

1.7 บทบาทและความรับผิดชอบ

นายพงศกร รัตนพันธ์ รหัส 630610749 รับผิดชอบในส่วนของ Backend ดังนี้

- 1. การรับข้อมูลสตรีมมิ่งจากระหว่าง Mobile Application และ Classifier ผ่าน WebRTC
- 2. การฝึกสอนโมเดลเพื่อทำ Product classification
- 3. การจัดเก็บฐานข้อมูลข้อมูลรูปภาพของสินค้าเพื่อทำการฝึกสอนโมเดล

นางสาวศุภริฎา ศิลปสิทธิ์ รหัส 630610765 รับผิดชอบการพัฒนาส่วน Frontend และ ฐานข้อมูลบน Supabase ดังนี้

- 1. ทั้งหน้าเว็บไซต์ของร้าน (website dashboard)
- 2. Mobile Application
- 3. จัดการการเก็บฐานข้อมูลทั้งหมดที่ใช้ในการแสดงผล

1.8 ผลกระทบด้านสังคม สุขภาพ ความปลอดภัย กฎหมาย และวัฒนธรรม

โครงการนี้ลดความซับซ้อนและเวลาที่ลูกค้าจะต้องรอต่อแถวเพื่อจ่ายเงินของสินค้า และ ช่วยให้สังคมสามารถ เข้าถึงเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าไปจากเดิมในการใช้กิจวัตรประจำวันอย่างการซื้อสินค้า โดยเปลี่ยนมาใช้การบริการตนเองผ่านแอพลิเคชันที่อำนวยความสะดวกผ่านอุปกรณ์มือถือที่ใช้งานกันอย่างแพร่หลาย ทำให้สังคมคม ก้าวสู่ความทันสมัย และความสะดวกสบายมากขึ้น ตอบโจทย์ความต้องการ และรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้คน ในยุคสมัยใหม่ ช่วยหลีกเลี่ยงปัญหาทางสุขภาพกาย ที่อาจเกิดจากการยืนรอชำระสินค้า หรือการใช้สายตาใน การหาข้อมูลสินค้า และพัฒนาสุขภาพจิตจากประสบการณ์การซื้อสินค้าที่ดีขึ้น

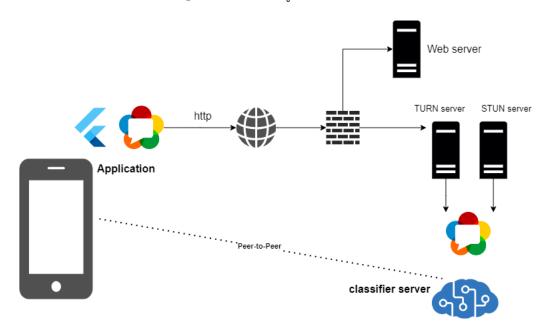
อีกทั้งยังเป็นอักทางเลือกหนึ่งในการที่ร้านค้าจะมาใช้ระบบ self-service ที่มีการจัดการที่ดี เจ้าของกิจ-การร้านค้าปลีกสามารถจัดการบริหารร้านค้าได้สะดวก และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้เกิดความคุ้นเคยกับ วัฒนธรรมการซื้อของแบบบริการตนเองในสังคมประเทศไทยมากขึ้น รวมถึงเป็นต้นแบบในการพัฒนาโครง-การในลักษณะเดียวกันเพื่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในประเทศต่อไป

บทที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

โครงงานนี้ได้นำองค์ความรู้ในด้านของ Computational Intelligence และ การ streaming แบบ Peer-to-peer ของรูปภาพจาก application ไปยัง backend ผ่าน WebRTC (Web Real Time Communications) เพื่อให้ backend ที่เป็น Computational Intelligence ทำการ classification products

2.1 WebRTC for Streaming image

WebRTC (Web Real-Time Communication) เป็น open-source ที่ให้บริการ web browsers และ mobile applications ด้วยการสื่อสารแบบเรียลไทม์ (RTC) ผ่าน (API) ทำให้การ Communication ด้วยเสียงและวิดีโอได้ผ่าน Peer-to-peer โดย ตรงตามรูป 2.1

รูปที่ 2.1: webrtc structure

2.2 Artificial neural networks

เป็นแขนงหนึ่งของ Computational Intelligence ซึ่งได้รับแรงบรรดาลใจมาจากการทำงานของสมองของ มนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยเล็กๆ เรียกว่า cell Neuron แต่ละ Neuron ก็จะเชื่อมต่อโยงใยกันด้วยเส้น ประสาทเรียกว่า ไซแนปส์ (Synapse) เพื่อส่งสัญญาณไฟฟ้า ที่เกิดจากสิ่งเร้าต่างๆ ว่าจะตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้นอย่างไร โดยแต่ละ Neuron จะได้รับ Input หลาย ๆ อัน จากกิ่งก้านสาขาของ Dendrite แล้วนำมา ประมวลผล ออกมาเป็น 1 Output ออกไปที่ Axon เพื่อส่งต่อไปให้ Dendrite ของ Neuron อื่น ๆ ใช้เป็น Input ต่อไป

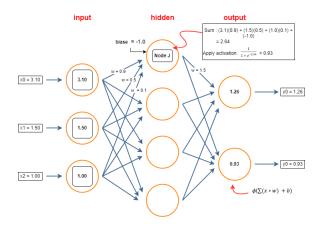
เมื่อมนุษย์เติบโดขึ้น หาก Neuron ไหนตอบสนองต่อสิ่งเร้าประเภทไหนได้ดี ก็จะสามารถส่งสัญญาณ ไฟฟ้าได้แรง มากกว่า Neuron อื่นๆ เมื่อ Neuron หลายๆอันต่อกันหลายๆ layer ก็จะกลายเป็น Neuron network ของมนุษย์

โดยในทาง Computational Intelligence จะใช้ node เป็นตัวแทนของ Neuron โดยจะเรียงเป็นชั้นๆ (layer) โดยสัญญาณที่ส่งออกจากแต่ละ node จะมี weight ที่กำหนดความแรงของสัญญาณนั้นๆ เมื่อมี หลายๆ node และต่อกันหลายๆ layers ก็จะกลายเป็น neural network ขนาดใหญ่ เรียกว่า deep learning ซึ่งเลียนแบบการการทำงานของสมองมนุษย์ ทำให้ computers สามารถ process ข้อมูลในลักษณะเดียว กับที่ สมองของมนุษย์ทำการประมวณผลข้อมูล

2.2.1 Multilayer perceptron

เป็นส่วนพื้นฐานของ neural network เป็นการ ที่ node ในแต่ละ layer เชื่อมต่อกับ ทุก node ของ layer+1 (fully connected) โดยทุกเส้นการเชื่อมต่อของ $node_i$ กับ $node_j$ จะมี weight w_{ji} ซึ่งเป็นความแรงของ สัญญาณอยู่

โดยจะมี Input layer สำหรับรับข้อมูล (สิ่งเร้า) hidden layer ในการตัดสินใจ และ output layer ในการ เลือกการกระทำกับสิ่งเร้านั้นๆ

รูปที่ 2.2: Multilayer perceptron

โดยในแต่ละ node ที่ไม่ใช่ Input layer จะรับค่าผลรวมจาก node ก่อนหน้า เป็นผลรวมจากทุก Input (ทุก Dendrite) ของ node นั้นๆ

โดยสมการ Input

$$node_j = v_j = \sum (\forall w_{j_i}) + biase \tag{2.1}$$

Activation function คือ ฟังก์ชันที่รับ ผลรวมจากทุก Input (v_j) แล้วคำนวณว่าจะส่งต่อเป็น Output เท่าไร ซึ่งมี function มากมายไม่ว่าจะเป็น Hyperbolic tangent Sigmoid หรือ ReLU

โดยในทุกๆ $node_j$ จะมี Activation function สำหรับคำนวณค่า output ที่จะส่งต่อไปยัง layer ถัด ไป

$$outputnode_j = Y_j = y(v_i) (2.2)$$

โดยที่ ReLU Activation function

$$y(v_i) = \max(0, v_i) \tag{2.3}$$

2.2.2 Classification

จาก Input layer ข้อมูลจะถูกส่งต่อไปยัง Layer ถัดๆไป เรียกว่า Passed forward และเมื่อถึง Layer สุดท้ายของ Neural Network เรียกว่า Output layer โดยส่วนใหญ่ใน output layer นี้จะมีจำนวนของ node เท่ากับจำนวนของ class ของข้อมูลที่จะทำการ classification โดยแต่ละ node ใน Output layer จะเป็นตัวแทนของ class ซึ่ง หาก node ใดให้ค่า Output node เยอะที่สุด Input data ก็ถูก classify เป็น class ของ node นั้นๆ

2.2.3 Training

คือการฝึกสอนโดยใช้ dataset เปลี่ยน weight ในแต่ละเส้นของ MLP เพื่อให้ตอบสนองต่อ Input ให้ใกล้ เครียงกับสิ่งที่ควรจะเป็นมากขึ้น โดยหนึ่งในวิธีการเปลี่ยน weight คือ backpropagation

โดยค่า error ที่ได้มาจาก output layer กับ ค่าที่ควรได้จาก Input ที่ใส่เข้าไป เพื่อเปลี่ยน weight ให้ ค่า error มีค่าน้อยลงกว่าเดิม

$$outputnode_j = Y_j = y(v_i) (2.4)$$

สามารถคำนวณหาค่า error ในแต่ละ node ของ output layer ได้โดย

$$e_j(n) = d_j(n) - y_j(n)$$
 (2.5)

where $d_j(n)$ is the desired target value , and $y_j(n)$ value produced by the perceptron at $node_j$

$$\mathscr{E}(n) = \frac{1}{2} \sum_{\text{output node } i} e_j^2(n). \tag{2.6}$$

และใช้ gradient descent ในการเปลี่ยน weight ในแต่ละเส้น

$$\Delta w_{ji}(n) = -\eta \frac{\partial \mathcal{E}(n)}{\partial v_j(n)} y_i(n)$$
 (2.7)

เนื่องจาก Training dataset นั้นมีขนาดที่ใหญ่เกินไป จึงมีการแบ่ง dataset ให้เล็กลง ซึ่งจะมีคำศัพท์ ดังนี้

1. Epoch : โดยจาก Training dataset 1 Epoch คือการที่ dataset ทั้งหมด Passed forward และ backpropagation

2. Batch Size : แบ่ง dataset เป็น set ขนาดๆ ย่อยๆ

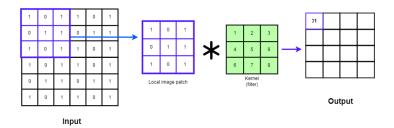
3. Iterations : จำนวน Batch ที่ต้องใช้เพื่อที่จะครบ 1 Epoch

2.3 Convolutional neural network

เป็น Computational intelligence ที่ออกแบบมาในงานด้านรูปภาพ ใช้การดำเนินการที่เรียกว่า "convolution" (สัญลักษณ์ *) เป็นการดำเนินการทางคณิตศาสตร์ ระหว่างสองฟังก์ชัน f * g เพื่อดูการเปลี่ยนแปลง ของฟังก์ชัน (f) เมื่อมีฟังก์ชัน (g) เข้ามา ใช้ในการเพื่อประมวลผลข้อมูลภาพ

$$(f * g)(t) := \int_{-\infty}^{\infty} f(\tau)g(t - \tau) \, d\tau. \tag{2.8}$$

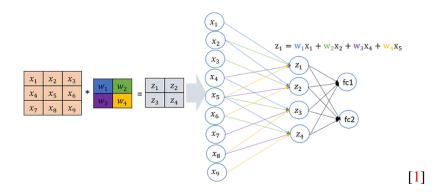
โดยจะแบ่งส่วนของภาพเป็นส่วนย่อยๆ ไปทั่วทั้งรูปภาพ แล้วนำไป convolution กับ "filters" หรือที่ เรียกว่า "kernels" เพื่อหา patterns ของรูปภาพ ที่เรียกว่า feature map

รูปที่ 2.3: Convolution

CNNs ต่างจาก Neural Networks อื่นๆ ตรงที่ shared-weight ร่วมกัน ซึ่งทำให้มีความสามารถใน การแยกแยะ patterns ได้ดี

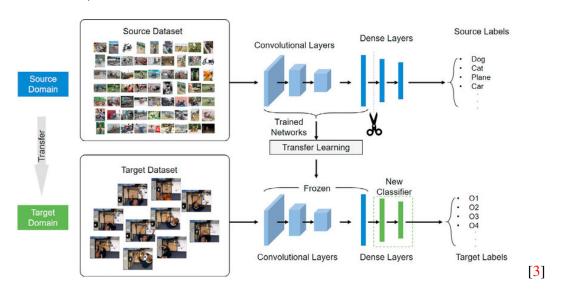
หากเขียนในรูปแบบ Neural Network

รูปที่ 2.4: Convolutional Neural Network

2.4 Transfer learning

เป็นเทคนิคที่นำโมเดลที่ผ่านการฝึกฝนจนแก้ ปัญหาในงานอื่นๆที่มีความคล้ายคลึงกัน นำมาเป็นโมเดลตั้งต้น สำหรับโมเดลในการแก้ปัญหาใหม่ๆ ตัวอย่างเช่น โมเดลที่ได้รับการฝึกฝนให้จดจำวัตถุในภาพสามารถใช้ เพื่อ ระบุวัตถุที่คล้ายกันในภาพต่างๆ ได้ แม้ว่าภาพใหม่จะมีสภาพแสงหรือพื้นหลังต่างกันก็ตาม กุญแจสำคัญคือ การระบุคุณสมบัติทั่วไปหรือการเป็นตัวแทนที่ใช้ร่วมกันระหว่างโดเมนต้นทางและโดเมนเป้าหมาย วิธี Transfer Learning ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดวิธีหนึ่งคือ fine-tuning คือการใช้โมเดลที่ผ่านการ pre-trained มาแล้ว นำมา train ต่อบน ชุดข้อมูลใหม่ และใช้ learning rate น้อยๆ เพื่อป้องกัน weight ที่เคยผ่าน การฝึกสอนจนมีความแม่นยำเปลี่ยนแปลงไปมาก จนไม่มีความแม่นยำ อีกวิธีหนึ่งคือ feature extraction ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ โมเดลที่ผ่านการ pre-trained เป็นตัวแยกคุณลักษณะของ ข้อมูล และสร้างโมเดลใหม่ เพื่อ train จากคุณลักษณะเหล่านี้ที่โมเดลตั้งต้นแบ่งแยกออกมาได้

รูปที่ 2.5: The concept of transfer learning

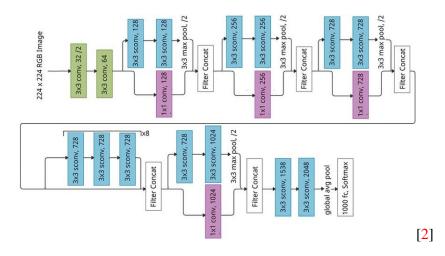
The definition of transfer learning is given in terms of domains and tasks. A domain $\mathcal D$ consists of: a feature space $\mathcal X$ and a marginal probability distribution

P(X), where $X = \{x_1, ..., x_n\} \in \mathcal{X}$. Given a specific domain, $\mathcal{D} = \{\mathcal{X}, P(X)\}$, a task consists of two components: a label space \mathcal{Y} and an objective predictive function $f: \mathcal{X} \to \mathcal{Y}$. The function f is used to predict the corresponding label f(x) of a new instance x. This task, denoted by $\mathcal{T} = \{\mathcal{Y}, f(x)\}$, is learned from the training data consisting of pairs $\{x_i, y_i\}$, where $x_i \in X$ and $y_i \in Y$.

Given a source domain \mathcal{D}_S and learning task \mathcal{T}_S , a target domain \mathcal{D}_T and learning task \mathcal{T}_T where $\mathcal{D}_S \neq \mathcal{D}_T$, or $\mathcal{T}_S \neq \mathcal{T}_T$, transfer learning aims to help improve the learning of the target predictive function $f_T(\cdot)$ in \mathcal{D}_T using the knowledge in \mathcal{D}_S and \mathcal{T}_S

2.4.1 transfer learning - Xception

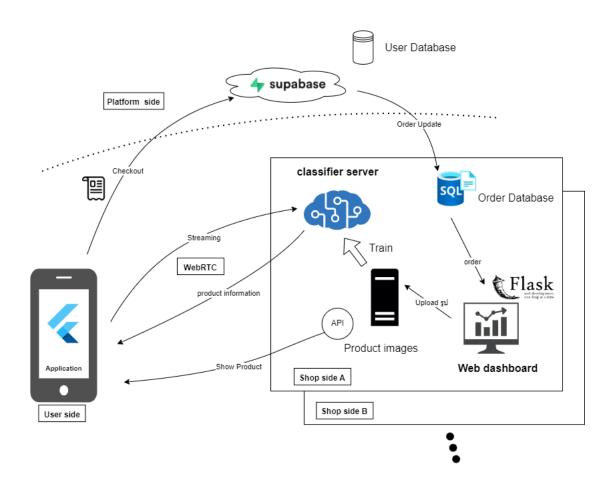
โดย pre-train 'Xception' model เป็น Convolutional Neural Network ซึ่งมีความลึก 71 layers. เป็นโมเดลที่ผ่านการจากรูปภาพต่างๆ มากกว่าล้านรูปภาพจาก ImageNet database [1].

บทที่ 3 โครงสร้างและขั้นตอนการทำงาน

ในบทนี้ จะกล่าวถึงหลักการ, การนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ และการออกแบบของระบบ

3.1 โครงสร้างของระบบ

รูปที่ 3.1: Overall project structure

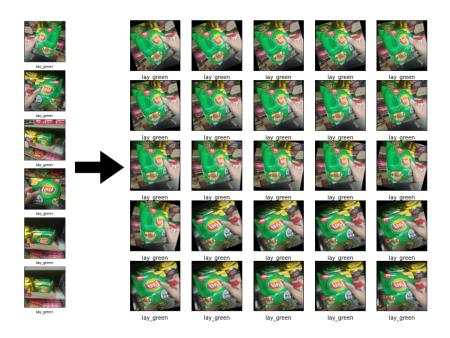
3.2 เตรียมชุดข้อมูลฝึกสอน

ข้อมูลที่ใช้ในการ train mode โดยมีสินค้าประมาณ 100 ชนิด โดยจัดเก็บข้อมูลใช้กล้องมือถือ ในการถ่าย ภาพในมุมต่างๆ ของสินค้าชนิดนั้นๆ ตามมุมต่างๆ จำนวนชนิดละ N รูป โดยจัดเก็บใน และทำการดึงข้อมูล มา train ผ่าน Google Colab โดยโครงสร้างการเก็บข้อมูลจะเป็นดังรูป

```
directory/
class_label_1/
image1
image2
.
class_label_2/
.
```

3.3 การเพิ่ม traing data

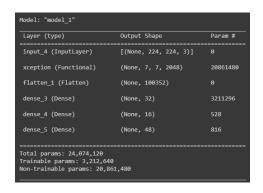
โดยสินค้า 1 ชนิด ทำการถ่ายภาพ 6 รูป ในมุมที่แตกต่างกัน โดยในแต่ละ 1 รูปภาพที่ถ่าย จะแปลงเป็น รูปภาพ RGB ขนาด 224x224 pixel และในแต่ละรูปเพื่อให้มี train dataset จำนวนมาก นำไปหมุนและ กลับด้าน ด้วยมุม -20,-15,-10,-5,0,5,10,15,20 องศา โดย 1 รูปภาพผ่านการ generate datasets จะ กลายเป็น 18 รูปภาพซึ่งมีความแตกต่างกันเล็กน้อย

รูปที่ 3.2: Dataset generator

3.3.1 Model Architecture

โดยโมเดลในโครงงานนี้จะใช้ Xception pre-trained มาใช้ในการแยกคุณลักษณะเด่นของรูปภาพ และสร้าง โมเดลมาต่อท้ายเพื่อ เรียนรู้ลักษณะเด่นจากที่ Xception ทำการแยกออกมาได้

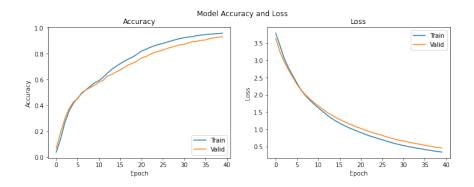

โดยต่อท้ายด้วย fully connected node ที่เรียกว่า Dense layer ซึ่งทำหน้าที่เป็น classifier โดยมี output layer ที่มีจำนวน node เท่ากับจำนวนสินค้า สำหรับการ classify ชนิดของ products จาก รูปภาพ Subsection 1 text

3.4 classification products

จากรูปภาพใน 48 class ผ่านการ generate datasets จะมี dataset ทั้งหมด 4432 sample ทำการแบ่งเป็น train 3546 sample และ 886 sample สำหรับการ evaluate โดยจาก train 3546 แบ่ง 50% สำหรับการ validation ในระหว่างการ train model

ผลลัพธ์ จากการ train & validation ด้วย 3546 sample เป็นจำนวน 40 Epoch ตัวอย่าง ผลการ ทดลองของการ validation ด้วย 3546 sample

รูปที่ 3.3: Train results

และทำการ save model ที่มีความแม่นยำระดับนึง สำหรับเป็น service ในการ classify products ของ application ผ่าน aiortc และเว็บ WebRTC

3.5 การพัฒนา Mobile Application

ใช้ Flutter ในการสร้าง Mobile Application ในส่วนของผู้ใช้โดยใช้ service ของ WebRTC ติดต่อกับ Classification server ที่ได้ทำการฝึกสอนไว้แล้ว โดยจะแอพลิเคชันจะมีฟังก์ชันที่ทำการสตรีมมิ่งภาพสินค้า ที่ลูกค้าถ่ายผ่าน WebRTC ไปยัง server ของทางร้านซึ่งมี Model classifier อยู่ จากนั้น Server ของทาง ร้านจะ Classifiy ว่าเป็นสินค้าชนิดใด และตอบกลับมายังแอพลิเคชันเพื่อแสดงผลให้กับผู้ใช้งาน

3.5.1 Requirement Specification

- 1. ผู้คนทั่วไปสามารถลงทะเบียนเข้าใช้งานได้ผ่าน SSO อีเมล์ และหมายเลขโทรศัพท์มือถือ
- 2. สามารถเชื่อมต่อกับข้อมูลร้านค้าได้ผ่านการแสกนคิวอาร์โค้ดเข้าใช้งานร้านค้า
- 3. สามารถใช้กล้องโทรศัพท์มือถือแสกนสินค้าเพื่อสตรีมภาพ Classification server เพื่อทำการดึงข้อ-มูลสินค้าจาก Server ของร้านค้ามาแสดงผลบนแอพลิเคชัน
- 4. สามารถเพิ่มหรือลดสินค้าในตะกร้าได้
- 5. สามารถทำการชำระเงินได้ผ่าน Payment gateway ในตัวแอพลิเคชัน
- 6. สามารถ Checkout จากร้านค้าผ่านการแสกนคิวอาร์โค้ดออกจากร้านค้า

3.6 การเตรียมฐานข้อมูล

ในการเก็บฐานข้อมูลจะแบ่งเป็นฐานข้อมูลสองตัว โดยใช้ Supabase ในการสร้างโครงการ และจัดฐานข้อมูล ทั้งหมดแบบ SOL ได้แก่

3.6.1 ฐานข้อมูลของระบบ

สำหรับเก็บข้อมูลร้านค้าที่เข้าร่วม และประวัติการซื้อสินค้าของผู้ใช้งานแอพลิเคชันมือถือ ซึ่งมี Database schema ดังนี้

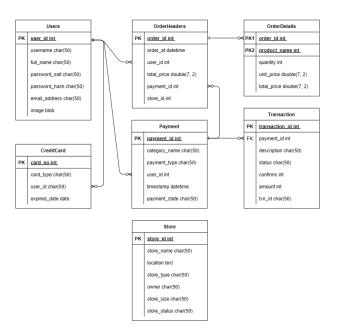
3.6.2 ฐานข้อมูลในแต่ละร้านค้า

สำหรับเก็บข้อมูลสินค้า และประวัติยอดขายของร้านค้า โดยร้านค้าแต่ละร้านจะมีฐานข้อมูลเป็นของตนเอง เพื่อใช้งานกับ Server ของร้านนั้น ๆ โดยตรง ซึ่งจะมี Database schema ดังนี้

3.7 การพัฒนา Website Dashboard

ออกแบบ UI/UX ของ Wedsite Dashboard และ Mobile Application ด้วย Figma หลังจากการ ออกแบบ และจัดการตั้งค่าฐานข้อมูลเสร็จแล้ว ก็จะพัฒนาในส่วนของเว็บไซต์ทางฝั่งร้านค้าโดยใช้ Supabase ในการโฮสติ้งเว็บไซต์ และเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลที่ได้ตั้งค่าไว้ โดยใช้ Flask framework ในการจัดการ API และ Python ในการจัดการระบบ Backend ของเว็บไซต์โดยใช้ SQLAlchemy ในการดึงข้อมูลจากฐาน ข้อมูล Requirement Specification ดังนี้

Mobile Application Database Schema

รูปที่ 3.4: Mobile Application Database Schema

- 1. สามารถเข้าใช้งานได้ผ่านการยืนยันตัวตนเป็น Administers เท่านั้น โดยสามารถมีได้ 1-5 คน
- 2. สามารถดูคลังสินค้า และแก้ไขข้อมูลสินค้าในแต่ละชนิดได้แบบเรียลไทม์
- 3. สามารถดูสถิติยอดขายสินค้าได้ทั้งแบบรายวัน รายเดือน และรายปี โดยแบ่งได้ 2 แบบ คือตามชนิด สินค้า และประเภทสินค้า
- 4. สามารถดูประวัติการขายตามออเดอร์ของลูกค้าแต่ละคนได้ และดูข้อมูลของแต่ละออร์เดอร์ได้

3.8 การทดสอบการทำงานของซอร์ฟแวร์

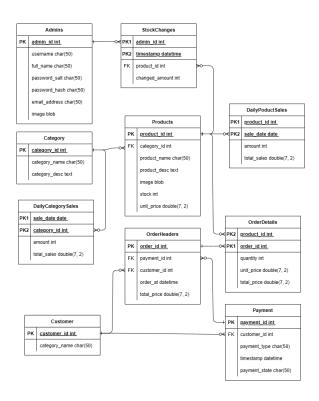
การทดสอบการทำงานของระบบ สามารถแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

3.8.1 Unit testing

การทดสอบความถูกต้องของการทำงานในแต่ละฟังก์ชันหลักของระบบแยกกัน โดยยังไม่รวมแต่ละ Component เข้าด้วยกัน ซึ่งได้แก่

- 1. Classification system
- 2. Website dashboard
- 3. Mobile Application

Store Website Dashboard Database Schema

รูปที่ 3.5: Store Website Dashboard Database Schema

3.8.2 Integration testing

การทดสอบการทำงานเมื่อรวมระบบย่อยทั้งหมดเข้าด้วยกัน โดยหลัก ๆ จะทดสอบในเรื่อง API ว่ามีการรับ ส่งข้อมูลดุถูกต้องหรือไม่ และทำงานโดยรวมได้ถูกต้องทั้งหมดหรือไม่

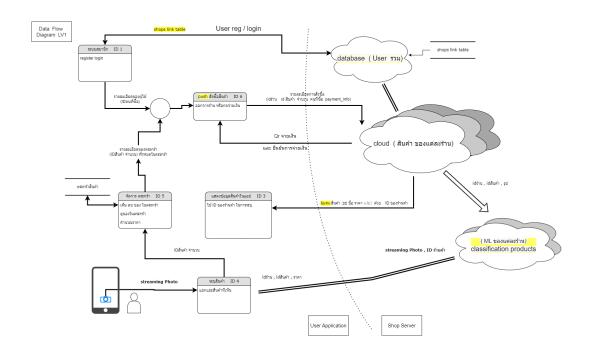
3.8.3 System testing

การทดสอบระบบซึ่งแต่ละโมดูลข้างต้นจะถูกรวม และทดสอบเป็นกลุ่ม เพื่อประเมินความสอดคล้องของระบบ ว่าทำงานได้ตามที่กำหนดไว้หรือไม่

3.8.4 Acceptance testing

การทดสอบระบบโดยดูภาพรวมของการทำงาน ว่ามีการตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ทั้งในส่วนของฟังก์-ชันการทำงาน และประสิทธิภาพการทำงาน ว่าสอดคล้องกับลักษณะของความต้องการของซอฟต์แวร์หรือไม่ โดยใช้การทดสอบแบบ Functional testing (Black box testing)

3.9 แผนภาพกระแสข้อมูล (Data Flow Diagram)

รูปที่ 3.6: Data Flow Diagram

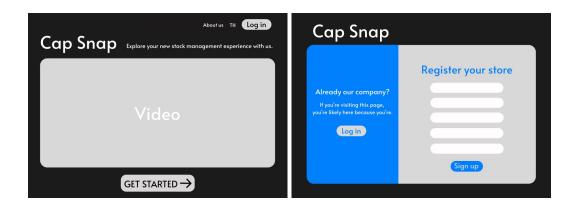
บทที่ 4 การทดลองและผลลัพธ์

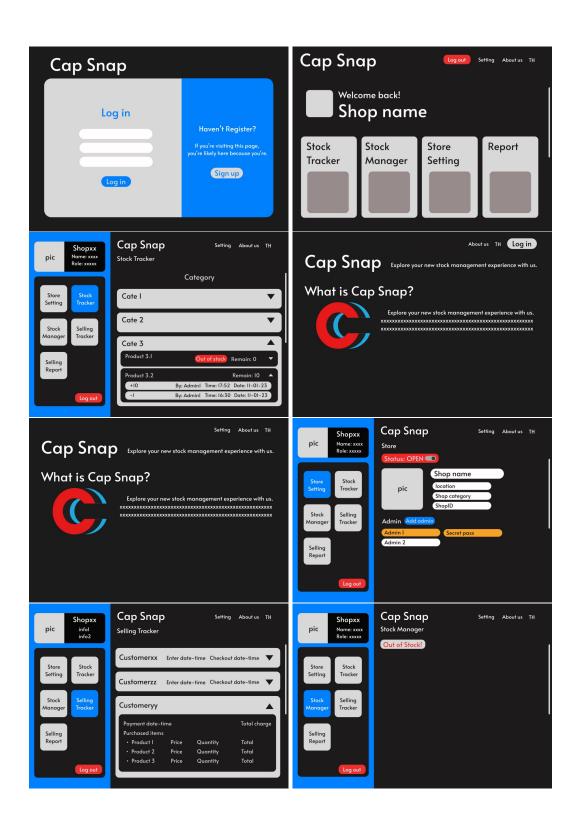
4.1 Application UX/UI

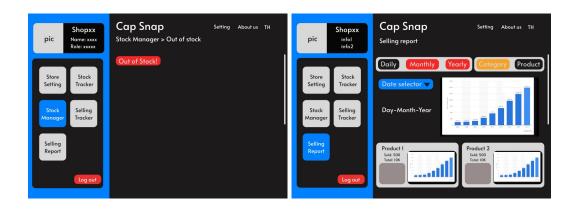

รูปที่ 4.1: Application wire frame

4.2 Web Dashboard UX/UI

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

- 5.1 สรุปผล
- 5.2 ปัญหาที่พบและแนวทางการแก้ไข
- 5.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาต่อ

บรรณานุกรม

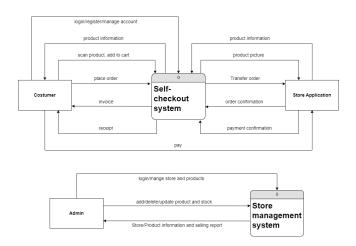
- [1] HD COE. Convolutional neural network คืออะไร. 2020.
- [2] Kathiravan Srinivasan, Lalit Garg, Debajit Datta, and Abdulellah Abdullah Alaboudi. Performance comparison of deep cnn models for detecting driver's distraction. 2021.
- [3] Wenjin Tao, Md. Al-Amin, Haodong Chen, and Ming C. Leu. Real-time assembly operation recognition with fog computing and transfer learning for human-centered intelligent manufacturing. 2020.

ภาคผนวก ก

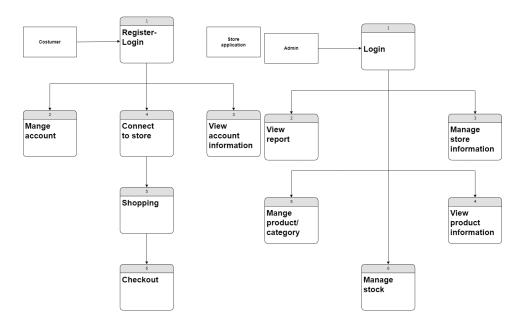
The first appendix

DFD level 0: Self-checkout system & Store management system

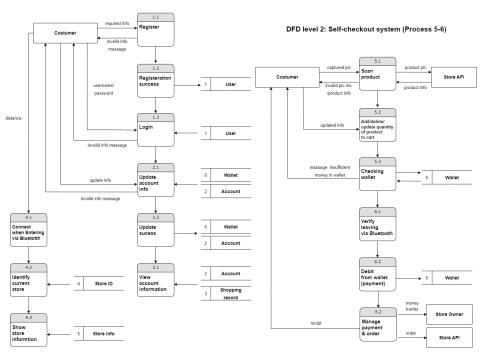

DFD level 1: Self-checkout system

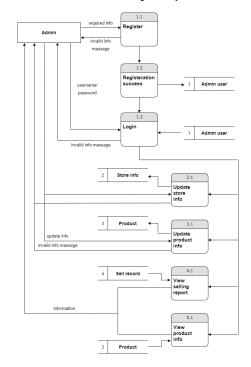
DFD level 1: Store management system

DFD level 2: Self-checkout system (Process 1-4)

DFD level 2: Store management system

ประวัติผู้เขียน